

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)

Iranian Writers' Association (in Exile)

پاییز غم‌انگیز هنرمندی

دکتر حسن هنرمندی، استاد سابق دانشگاه تهران، شاعر، نویسنده، مترجم و پژوهش‌گر در سن هفتاد سالگی در پاریس دست به خودکشی زد و از هم‌خانگی "فقر و غربت" گریخت و به آغوش مرگ پناه برد.

نگاهی به کارنامه فرهنگی این انسان فرهیخته، نشان‌دهنده‌ی ستمی است که بر او و دیگر تلاشگران پیشبرد فرهنگ و هنر در ایران اسلامی رفته است.

در زمینه‌ی ترجمه: "همسران هنرمندان" از آلفونس دوده، "مانده‌های زمینی" و "سکه‌سازان" از آندره ژید، "آلیس در سرزمین عجایب"، "زورق مست" از آرتور رمبو، "سفر" از شارل بودلر، ده شعر از شاعران چین، افسانه‌های آفریقایی، "شام طولانی کریسمس" از نورتون وایلدنر، "کتک خورده و راضی" از کاسونا، "محاکمه" از کافکا، "داستایوسکی" از آندره ژید؛

در زمینه‌ی شعر: مجموعه‌ی شعر "هراس"، برنامه رادیویی "صدای شاعر" و گفت‌وگوهایی با فروغ فرخزاد، احمد شاملو، مهدی اخوان ثالث و نادر نادرپور و دیگران...

در زمینه‌ی پژوهش: کتاب "از رمانتیسیم تا سوررئالیسم" و برنامه‌ی رادیویی "سفری در رکاب اندیشه"؛ و سرانجام، تدریس در انجمن فرهنگی ایران و فرانسه، تدریس ادبیات تطبیقی در دانشگاه تهران و... انسان هنرمند و فرهیخته‌ای با چنین دستاورد عظیمی از کار فرهنگی، اگر شهروند یک "جامعه‌ی مدنی" می‌بود، قاعدتاً می‌بایست، پاییز زندگی خود را در آسایش و رفاه در سرزمین مادرزادی خود می‌گذراند، اما، او در فقر و غربت سرانجام قاطعیت بی‌ترحم مرگ را پذیرفت و نقطه‌ی پایانی به سفر پیر رنج زندگی‌اش در این فصل پاییزی گذاشت.

یادش کرامی باد.

هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران (در تبعید)

۱ اکتبر ۲۰۰۲